MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 39r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

a flacco adducte et equias funeris sce uirgi
nis celebrarent. Flacrus aut uertens am
mum. dixit ad felicula. Vnu eduobus tibi
eligo. aut esto uxor mea. aut dis sacrifica
Cui sca felicula respondit. Nec uxor tua ero
qa xpo sacrata sum. nec simolabo idolis. qz
xpiana sum. Tunc flacrus tradidit ea iuni
ro. et fecit eam intenebroso condiudi cubicu
lo sine abo ptem dies. in quo dicebant ei
uxores custodii. Quare uis mala morte mo
ri. Accipe uxu nobilem. diuitem iuuene
elegantem comitem. et amici imputoris.
Audiens hec felicula nullu omnino sermo
nibus eoz dabat responsu. hec. Virgo xi sii.
q pter xpm nullu omnino accipio. Erecta at
post vii dies sine abo pmansit. ducta est ad
uirgines uestes. et ibi passus vii dies sine
abo pmansit. Nulla em ratione potuerut
eam adhc pducere. ut de eazz maitb cibu
dicens. Modo cepi uidere amatorem meu xpm
in quo amor meus fixus est. Dicebant aut
omib ad eam. et ipsi qui torqbant eam. Lega
te iana esse et dimittere. felicula aut cla
mabat. Ego non nego amatorem meu. q
pter me felle abatus. acto potat. spim s
coronat. et cruci affixus est. Post hec aute
deposita est. et pcipitata est in cloaca. Dcts
auten mromedis pbr in speculis positus.
occulte libiant corpus. et pnocte in burrote
pduxit ad ascella suam. vii miliario ab
urbe roma uia ardeatina. et ibi ea sepeli
uit. in quo loco fructificant oratione eius usqz
in hodiernu diem. Peruenit aut ad flaccum
hec fecisse mromede pbrm. et fecit eu teneri et
duci ad sacrificandu. Qui cum diceret
ego non sacrifico msi deo omipti qui regnat
in celis. non his simulacis q in ceplis quasi
incurrerib clausa custodiunt. Cum hec et
his simlia diceret. plubatis diutissime resp
migrauit ad dnm. corpus uero eius in tip
berim pjectu est. Tunc dericu eius de pbri
nomine et ope iusti. collegit corp eius et
posuit in burrote suo. et duxit ad hospiciolu
suu. iuxta muros uia numitana. et illic
sepeliuit illud. in quo orantes dnm conse
quunt que postulant intuentu martiru ei
qui pussus est pnomine dni nri ihu xpi.
Vtices uictorin et maro seruid ihu
xpi marcello. Sic uenerut Regre supius.
Factum est aut postq omis scos dei
tulit a solacio domitille. aurelianus
dixit ad sulpiciu et serulianu iu
uenes illustres uiros. Deo quia collacta
neas domitille habeti sponsas. eutrosina
et theodora. uirgines sapientissimas. Su
ergo domitillam de pom ferero de insula
ad ca pinia. iste ad illa iusitandi gra uem
ant. et suasione sua reuocent ad gratiam
meam animu eius. Cum ergo deposita
esset domitilla de insula pontiana ad ter
mina. et uenissent ad eam eutrosina et
theodora. in uicem habuerut gaudiu mag
num. Interea ad tonuuuu dum uenisset
prandentib illis domitilla ieiunys et
orationib uacabat. Tunc dicunt ei col
lactanee eius. Modo quia nos pradem
et maritos accipim. non possum tolere
deum tuu. Dicit ei domitilla. Su habea
tis sponsos nobiles uiros. si uellent uos
ab amore eor aliqui ignobiles pone uel
supme reuocare. ut ipsi uos sponsas ac
cipent. nunquid consentireti eis. Respo
dentes dixerunt. Auertat hoc de animib
nris. Quibus domitilla ait. Sta et amea
mente que magnu sponsu habeo filium
dei qui de celo descendit. et pmisit uirgi
nitatem diligentib se esse sponsu eazz. q
pter amorem eius custodierut uirgini
tate dare eis uita etna. ita post ertu aie